

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/114/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1719201554
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrícia Železníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1719201554.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patrície Železníkovej a členov senátu JUDr. Romana Bolebrucha a Mgr. Aleny Čakváriovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: N. N., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Pezinok, so sídlom Moyzesova 2, 902 01 Pezinok, dieťa rodičov: matka H. G., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt XXX XX S., adresa na doručovanie M.R. I. 2, XXX XX K., a otec O. N., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt G., adresa na doručovanie I. XX/A, XXX XX S., v konaní o návrhu otca na zníženie výživného na maloletého, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Pezinok, zo dňa 17.02.2020, č.k. 5P/55/2019-102, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Pezinok, rozsudkom, zo dňa 17.02.2020, č.k. 5P/55/2019-102, zamietol návrh otca na zníženie výživného na maloletého N. N., nar. XX.XX.XXXX. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. Súd prvej inštancie takto rozhodol, keď po vykonanom dokazovaní zameranom na zistenie odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa, ako aj zárobkových možností, schopností a majetkových pomerov rodičov, s následnou väzbou na vyhodnotenie zmeny pomerov od posledného rozhodnutia o výživnom (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine, § 121 CMP) dospel k záveru, že návrh otca na zníženie výživného dôvodný nie je. Zohľadnil obdobie 9 rokov, počas ktorého výživné upravované nebolo a nárast nákladov na potreby maloletého súvisiace s jeho vekom a nástupom na povinnú školskú dochádzku. Prihliadol na výlučnú osobnú starostlivosť matky o maloletého a skutočnosť, že otec sa o maloletého nezaujíma a okrem výživného sa iným spôsobom na jeho potrebách či starostlivosti nepodieľa. Skonštatoval, že doposiaľ určené výživné pokrýva približne polovicu matkou vyčíslených a aj odôvodnených nákladov na potreby maloletého. Dôvody uvádzané otcom, o ktoré oprel svoj návrh na zníženie výživného nepovažoval za dostatočne dôvodné. Uviedol, že otec napriek výzvam nepreukázal pokles schopnosti sa zamestnať posudkovým lekárom, vďaka čomu by mal nárok na invalidný dôchodok, keďže uvádza, že jeho zdravotný stav mu nedovoľuje vykonávať žiadnu zárobkovú činnosť. Mal za to, že otec môže naďalej vykonávať pracovnú činnosť a poukázal na jeho vyjadrenie, že sa mu to neoplatí. Na otcom poukazované exekučné konania, vedené voči nemu za dlhy na výživnom a za dlhy v zdravotnej poisťovni vo vzťahu k dôvodnosti jeho návrhu neprihliadal. Za zrejmé považoval, že otec sa vyhýba svojim povinnostiam, o maloletého nejaví žiaden záujem, neplní si vyživovaciu povinnosť, čím prenecháva celú finančnú aj osobnú starostlivosť na matku, ktorá sama má zdravotné problémy.

Vec právne posúdil podľa § 62 ods. 1,2, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1, Zákona o rodine. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec, namietajúc, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil ním preukazované dôvody pre zníženie výživného. Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a výživné na maloletého znížiť na 70 eur mesačne. Uviedol, že výživné platil vždy a načas od jeho určenia v roku 2011, avšak situácia sa zmenila jeho nástupom na predčasný starobný dôchodok, kedy začal mať zdravotné problémy a s platením výživného mu musela pomáhať jeho priateľka. Dôvodil, že nakoľko mu v apríli 2018 vznikol nárok na predčasný starobný dôchodok, požiadal oň a jeho výška činí 300 eur mesačne, z ktorého výživné na maloletého nie je schopný hrať. Pokiaľ súd prvej inštancie žiadal, aby preukázal zníženie schopností pracovať uviedol, že nežiadal o invalidný dôchodok, ale o predčasný starobný, lebo bol finančne výhodnejší. Poukázal na lekárske nálezy z urologickej ambulancie s predpokladaným operačným zákrokom. Uviedol, že má aj problém s ramenom a pravou rukou a čaká na termín u ortopéda. Tvrdil, že celý život fyzicky pracoval po stavbách a dnes kvôli zdravotným problémom má problém si získať adekvátnu prácu. Priznal, že sa so synom nestýka, avšak za dôvod označil bránenie mu v styku matkou. Poukázal na vyšší príjem matky.

4. Matka vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca žiadala rozsudok potvrdiť. Zdôraznila, že zo svojho príjmu nedokáže sama maloletého užiť, býva sama so synom v prenajatom byte a dospelý syn má zvýšené výdavky súvisiace s všeobecným rastom tovarov a cien a tiež aj so zdravotným stavom. Uviedla, že aj ona sama má zdravotné problémy z dôvodu ktorých bola dlhodobo práceneschopná.

5. Otec vo svojom vyjadrení k vyjadreniu matky zotrval na svojich vyjadreniach a dôvodoch odvolania. Namietal, že by mal maloletý zvýšené náklady na udržanie zdravotného stavu, keď s ním bolo treba cvičiť len po jeho narodení.

6. Kolízny opatrovník poukazujúc na závery vykonaného dokazovania, záujem maloletého a ich stanovisko pred súdom prvej inštancie, žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako správny potvrdiť.

7. Odvolací súd preskúmal vec v ktorej nie je viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi podľa § 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku (ďalej CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 379, § 380 a § 38 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

8. V danej prejednávanej veci súd prvej inštancie postupoval vecne správne, keď zisťoval všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o návrhu otca na zníženie výživného z hľadiska posúdenia otcom tvrdenej zmeny pomerov odôvodňujúcej zníženie výživného. Súd prvej inštancie vo veci vykonal potrebné dokazovanie, vyvodil z neho správny právny záver a svoje rozhodnutie aj náležite a podrobne zdôvodnil, pričom v odvolaní neboli uvedené žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie.

9. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Tým, že predmetom konania v danej veci je zmena rozhodnutia o výživnom na maloleté dieťa, súd prvej inštancie správne pri rozhodovaní vychádzal z ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, ktorý definuje dôvody majúce za následok zmenu rozhodnutia o výživnom. Za takéto v zmysle citovaného zákonného ustanovenia treba považovať zmenu pomerov, či už na strane rodičov alebo maloletého dieťaťa, musí ísť pritom o podstatnú zmenu pomerov. Úlohou súdu pri rozhodovaní o zmene výživného je preto zistiť, či a v akom smere došlo k zmene pomerov od posledného rozhodnutia o výživnom, v prípade kladného zistenia túto zmenu premietnuť do výšky výživného. S poukazom na uvedené kritériá rozhodné pre zmenu rozhodnutia o výške výživného odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutočný stav tým, že svoje dokazovanie zamerail na zisťovanie rozhodujúcich skutočností podstatných pre rozhodnutie o návrhu otca na zníženie výživného z hľadiska súčasných odôvodnených potrieb maloletého, ako aj z hľadiska schopností a možností rodičov, výkonu osobnej starostlivosti o maloletú a počtu vyživovacích povinností a tieto potom v záujme zistenia podstatnej zmeny pomerov (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine) porovnal so skutočnosťami rozhodnými pre určenie výživného na maloletého, t.j.

v čase rozhodovania Okresného súdu Pezinok, rozsudkom, č.k. 11P/161/2011-25, zo dňa 19.09.2011, právoplatný dňa 28.10.2011. Zo skutočností zistených vykonaným dokazovaním súdom prvej inštancie odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie a v súlade so stanoviskom kolízneho opatrovníka dospel k záveru, že od posledného rozhodovania o výživnom nedošlo na strane otca k zmene pomerov v rozsahu, ktoré by bolo potrebné premietnuť do výšky výživného, a to znížením výživného na maloletého. Súd prvej inštancie v tomto smere vykonal potrebné dokazovanie, podrobne sa zaoberal dôkazmi predkladanými otcom na preukázanie ním tvrdenej zmeny pomerov, jeho aktuálnymi možnosťami a schopnosťami a zárobokovými pomermi, skutkové zistenia na základe vykonaného dokazovania vyhodnotil, svoje rozhodnutie aj náležite v zmysle § 220 ods. 2 CSP odôvodnil, z ktorého dôvodu, keďže sa odvolací súd s názorom súdu prvej inštancie vysloveným v písomnom vyhotovení napadnutého rozsudku v plnom rozsahu stotožnil, na toto zmysle § 387 ods. 2 CSP poukazuje.

11. Pokiaľ ide o odvolacie námietky otca, tieto nemali vplyv na správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý v danom konaní, t.j. v konaní o návrhu otca na zníženie výživného správne vyhodnotil, či dôvody uvedené v jeho návrhu na zníženie výživného, ktoré otec čiastočne zopakoval vo svojom odvolaní, sú tou skutočnosťou, ktorú Zákon o rodine v ust. § 78 ods. 1 hodnotí ako podstatnú zmenu pomerov, majúcu vplyv na zmenu rozhodnutia o výživnom. Odvolací súd sa nestotožnil s argumentáciou otca že dôvodom na zníženie výživného pre maloletého je jeho rozhodnutie ísť na predčasný starobný dôchodok a s tým súvisiaci príjem 300 eur mesačne, keď takéto jeho rozhodnutie samo o sebe nemôže byť kvalifikovaným dôvodom na zníženie výživného pre maloletého, ktorý je vo veku 9 rokov a je plne odkázaný na výživu od svojich rodičov. Je potrebné zohľadniť, že vyživovacia povinnosť otca k maloletému, o ktorého sa osobne nestará trvá a preto je povinný pre plnenie si rodičovských povinností prijať zodpovedné rozhodnutia za účelom dosiahnutia čo najpriaznivejšieho zárobku. Pokiaľ otec dôvodil existenciou jeho dlhov na výživnom, tieto skutočnosti súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní správne vyhodnotil a vo svojom rozhodnutí aj náležite vysvetlil, s ktorým odôvodnením sa odvolací súd plne stotožnil a poukazuje naň. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd zhodne s názorom súdu prvej inštancie uzatvára, že otcom uvádzané skutočnosti, nie je možné považovať za dôvody pre zníženie výživného v neprospech maloletého, keď nebolo preukázané, že vôbec došlo jednak k zmene jeho možností a schopností, alebo k celkovej zmene jeho rodinných či iných pomerov. Otec v konaní nepreukázal že má trvalo znížené možnosti a schopnosti vykonávať akúkoľvek prácu, hoc aj menej náročnú, aby zabezpečil dostatok finančných prostriedkov zabezpečujúcich výživu maloletého. Tým, že maloleté dieťa je v plnej miere odkázané na výživu svojich rodičov, treba uviesť, že k zníženiu výživného a teda aj životnej úrovne maloletého dieťaťa možno pristúpiť iba z vážnych dôvodov, t.j. z dôvodov, keď povinný rodič v konaní jednoznačne preukáže, že z objektívnych dôvodov napr. pre nepriaznivý zdravotný stav, alebo iné závažné skutočnosti, nie je schopný doposiaľ určené výživné platiť. Takúto objektívnu skutočnosť otec v konaní nepreukázal, rovnako nebol preukázaný zásadný pokles výdavkov na maloletého, práve naopak, ich skladba sa jeho vekom a zdravotným stavom vyžadujúcim si zvýšené náklady prirodzene zmenila a najmä zvýšila.

12. S poukazom na uvedené, odvolací súd dospel k záveru, že od posledného rozhodnutia o výživnom na strane otca nedošlo k zmene pomerov v rozsahu, ktorý by odôvodňoval zmenu rozhodnutia o výživnom v zmysle zníženia výživného, z ktorého dôvodu výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým zamietol návrh otca na zníženie výživného ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP.

14. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).